

Coaching på kødmarkedet; forførelse over alle bredder?

Af Kim Gørtz

Tænk at være score-coach – og at kunne bruge coaching til at score piger ude i nattelivet? Ja, hvorfor ikke. Det lyder som en drøm, en leg og en enkel forretningside. Jeg fik en sen aften i Vanløse Kulturhus muligheden for at få et indblik i unge fyres verden, behov og måder at forvalte enkelte elementer fra den amerikanske variant af coaching, nemlig NLP-performance-coaching. Årsagen var oprindeligt en invitation fra en journalist fra P1 på Danmarks Radio, som havde brug for en ekspert til at kommentere på dette trendy fænomen. Som sagt, så gjort.

For at kunne score må man have et mål

Jeg mindes et Gajolpakke-citat, hvorpå der stod: 'For at kunne score må man have et mål'. Enkelt og logisk, konsistent udsagn. Tingene behøves ikke at være så abstrakte, langhårede, komplekse. Selvom kunsten at forføre, bl.a. hvis det står til Don Juan, Søren Kierkegaard er en kunst som kræver meget træning og opmærksomhed, så synes det åbenbart ganske enkelt at kunne få "nappet en pige i andedammen". Men hvad nu hvis man er den grimme ælling, og har brug for lidt opbakning, lidt støtte og endda en anelse yderligere opdyrket selvtillid for overhovedet at kunne nærme sig nogle af sivene som svajer sagte rundt omkring i søen? Hvad gør man? Man tager selvfølgelig med sin gode kammerat på et score-coach-seminar. Tjekker lige nogle tips og tricks. Går med på legen, spillet, "gamet". Lurer lige på hvordan og hvorledes. Ikke for dybt, men snarere en smule overfladisk lir – og ellers bare derudad. Stiv ... og håret tilbage...

Måske er jeg blevet for gammel, måske for konservativ. Jeg tænker: "Hvorfor kan man ikke bare byde op til dans, som man altid har gjort, eller lade være?" Hvorfor kan man mon ikke bare lære af sine fejltrin ude i marken, i søen, på markedet? Er det pinligheden, det generte anlæg, ønsket om at lykkes, at være smart, score point, mål, personlig udvikling, der er humlen? Hvad er det egentlig, det drejer sig om? Hvis det altså ikke bare handler om at få noget på den ... ? Journalisten og jeg har aftalt at mødes på seminaret, der udgør 2 dage. Jeg er der 2-3 timer for ligesom at blive lidt klogere på sagen. En ganske almindelig torsdag aften i Vanløse. Jeg sniger mig ind i salen. Bliver bjergtaget af at der er fyldt med unge fyre. Fra scenen af performer en energisk, ung kvinde, formentlig også i 20'erne; hun virker åbenlyst til langt fra at have det dårligt med at stå foran 100 sultne fyre og dele ud af tricks og tips. Jeg sætter mig længst bagerst – og lytter.

Ene h... i kurven!

Efter at pigen er færdig træder først såkaldte *happy-talkers* Martin på, og derefter Andreas. Og de er sgu' meget sympatiske, scorer uden tvivl street-credit blandt de unge fyre. Med pilotmikrofoner går de rundt og taler med de unge – sådan lidt *wanna-be-Robbins-agtige* (red. Jf. Anthony Robbins). Og de får skabt en meget god atmosfære blandt de unge gennem hele tiden at sige

”cool”, ”nice”, m.m. til de svar, bemærkninger og forslag, som de unge kommer med som reaktioner på de spørgsmål, som stilles til dem af Martin. Og han kan uden tvivl lide det, sådan invitere én op og vise hvordan man lige laver den dér, ”high five” – og så rundt – og så har man hende på kroen. ”Sikke dog”, tænker jeg. Men det er uskyldigt, egentlig sødt og samtidig en ganske enkel måde at hverve kunder på. Og der bliver talt om at kunne fokusere, sætte sig et mål, skabe tillid gennem at matche og ikke mindst at kunne eskalere – alt sammen i en ganske fortrolig og venlig tone. Trods det guru-plagierende tilsnit og det konstant spørgende og anerkendende anlæg, så udfolder det hele sig, via bl.a. opgaver i SMART-øvelser (dvs. at finde et mål der er specifikt, målbart, aktionsorienteret, realistisk og tidsbestemt) og i at finde ud af, hvordan man logger ind på bl.a. en gruppe, unge kvinder på et diskotek, trods dette; udfolder det sig i en skøn, fordragelig, ungdommelig stemning.

Jeg er – udover den unge kvinde – den ene h... i kurven. Dog ser jeg enkelte piger og enkelte ældre mænd blandt forsamlingen. Tænker over hvad der mon kan siges at være på spil – udover det åbenlyse; at hverve kunder og søge at støtte unge fyre i bedre at kunne score unge piger i nattelivet. Journalisten har på forhånd indstillet mit blik på følgende: ”Noget af det jeg gerne vil have du forholder dig til, er følgende: 1) Hvordan virker denne type coaching på unge mennesker. 2) Hvad gør pick-up ved unge fyres menneskesyn og hvordan former det dem som mennesker? Fordelene for nogle typer fyre. 4) Prøv at forklar enkeltdelene i den type coaching, vi hører om.” Jeg skal nu forsøge.

Møder du modstand så skab tillid – ellers eskalér.

NLP-orienteret performance coaching er typisk kendetegnet ved at operere gennem at nedbryde de forhindringer man selv har sat op – mentalt, kognitivt såvel som sprogligt. Arbejdet med disse teknikker til nedbrydelse af selvskabte antagelser om sig selv og verden kan udvikle sig via – og decideret til – selvhypnotiske tilstande på individplan og på det sociale plan til en art massesuggestion. Dette var delvist en skræmmende – og delvist måske endda en fordomsfuld tanke, der fængslende havde foresvævet mig i en længere periode. I det mindste giver et score-coach-seminar tilsyneladende anledning til produktionen af en højere grad af strukturbevidsthed i forhold til dialoger, fx i form af at blive mere klar over, hvordan samtaler kan styres, hvordan ”framing” kan fungere som en central funktion i forhold til at sælge sig selv, og få ”bid på kødmarkedet” via åbne spørgeformer og lyttende adfærd, samt veludviklede associations-evner.

Grundlæggende, siges det på seminaret, handler det om at kunne ”logge ind” på det andet køn gennem at arbejde på at komme på bølgelængde, dvs. kopiere, matche hende, og derved skabe tillid, og endvidere, når denne er skabt, at eskalere, dvs. sætte overliggeren højere. Skulle modstanden opstå, er tippet endvidere på seminaret, at man så igen søger efter at komme på bølgelængde med vedkommende igen. Denne ”matching mirror”-aktivitet sigter efter at dæmpe paraderne og udtrykker samtidig en uforpligtende leg, en æstetisk rus med momentets sus som den absolutte nydelse. Trods det at der synes at være mange gode intentioner, såsom at lære

unge fyre i at kunne tale levende og alsidigt med den mulige fangst uden dog at blive for nærgående, kompleks og for mærkelig, så synes det underliggende budskab i forhold til at score piger på 5-15 minutter, at lære at udnytte forvirrende tricks til egen lyst og nytte. Spørgsmålet er om det etisk set modsvarer nok af, at seminarer som disse, også lægger op til at unge fyre kan støtte hinanden i at kunne begå sig overfor evt. modstandsformer på kødmarkedet?

Menneskesyn og mulige virkninger af score-coaching

Det menneskesyn som synes at foregå i og med den NLP-orienterede score-coaching virker til at fastholde et billede af at vi hver især er i stand til at reprogrammere os selv i form af adfærdsformer og mentale indstillinger ud fra ideen om at verden er noget der skal klares og decideret vindes; at verden er et spil og en jagtmark, og at "gamet" udelukkende kun bliver en succes, når vi indser at vi grundlæggende er vores egen forhindring. I den forstand er denne amerikanske drøm absolut nærværende, da det handler om muligheder, positiv energi og ikke mindst at vi hver især har valgt at være den vi er. Så hvis vi ikke er i stand til at score en pige, "fange en sild", er det i bund og grund vores egen skyld. Vi er selv problemet – og selv løsningen.

Denne type coaching og dertil knyttede menneskeopfattelse kan umiddelbart virke anstødelig, men styrken, vil nogle mene, ligger i de konkrete tips, tricks og støttepædagogiske metoder som, selvom de har manipulerende anlæg, samtidig også er absolut kortsigtede og egentlig grundlæggende harmløse.

Der er ingen tvivl om at man ikke tager skade heraf, og at score-coaching samtidig er en glimrende forretningside, fordi den spiller på unges usikkerhed og i sidste ende på en længsel efter at blive anerkendt. På den anden side ligger der en smuk og fin vinkel i score-coaching, da der her kan blive bygget erfaringsudvekslingsrum blandt unge fyre, som stadig søger rundt i de første akavede og kejtede forsøg på at gøre nogle dansetrin, som tager den anden med hjem. Kynismen og selvforherligelsen består derimod i mulige mentale overgreb og underliggende manipulationsformer (såsom tillidsskabende teknikker, m.m.), samt i at den unge fyr aldrig rigtig når ud til hende, men højst forbliver i sine egne følelser omkring, hvorvidt og hvordan de respektive scoretricks lykkedes eller ej. I forhold til at kunne nå ud til den anden, uden dermed at gøre overgreb på hende eller ham, skal der formentlig et længerevarende og et andet type udviklingskursus til.

Efter dagen sidder journalisten og jeg og taler om seminaret. Her blev det mig bl.a. klart at langt de fleste fremmødte til seminaret var/er optaget af bogen: "The Game" skrevet af Neil Strauss og at de unge fyre flittigt befinder sig på forummet: www.thegame-online.dk

Resultatet af interviewet sendes d. 17.8 kl. 16 på P1 – og lægges ud som podcast.